

Skatteministeriet
Den

J.nr. 2005-318-0414

Spørgsmål 198

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 198 af 20. september 2005.
(Alm. del).

Kristian Jensen

/Birgitte Christensen

Spørgsmål: I forlængelse af artiklen ”Vil du ha’ en flad skat?” af skatteministeren fra 2. juni 2005 ønskes oplyst:

- a) Hvilke kombinationer af personfradrag og flad skat vil være mulige (der bedes angivet en række relevante eksempler, f.eks. svarende til det nuværende fradrag; det dobbelte og det tredobbelte her)
- b) Hvordan vil fordelingsvirkningen være af de forskellige udgaver af flad skat – altså dels den rene model fra ovennævnte artikel; dels de forskellige modeller med personfradrag. Fordelingsvirkningen ønskes angivet særskilt for enlige og par og opdelt på passende indkomstintervaller.

Svar: Min artikel i Jyllandsposten den 2. juni 2005 er et debatindlæg om det for tiden meget omtalte såkaldte flade indkomstskattesystem. Dvs. et skattesystem med én skattesats, der anvendes på ét indkomstgrundlag, hvori der ikke gives nogen eller kun ganske få fradrag.

Et fladt skattesystem indebærer altså, at progressionen i indkomstskattesystemet ophæves, og at fradragene fjernes for en række udgifter, der er forbundne med indkomsterhvervelsen.

Et sådan system lyder ud fra en skatteteknisk og administrativ synsvinkel meget besnærende, men som det også fremgår af min artikel, er der dog langt flere ulemper og uhensigtsmæssigheder ved systemet end fordele.

I artiklen henviser jeg til et teoretisk regneeksempel, der har vist, at under forudsætning af fastholdelse af det nuværende skatteprovenu vil en flad skat kunne komme ned på omkring 35 pct. Regneeksemplet er baseret på et beskatningsgrundlag uden fradrag – herunder beskæftigelsesfradrag, lønmodtagerfradrag og rentefradrag, og der gives heller ikke noget personfradrag.

Ud over at det vil være i strid med regeringens skattestop, fordi det vil medføre skattestigninger for store befolkningsgrupper, vil dette system også i forhold til det gældende progressive skattesystem medføre meget store og uacceptable fordelingsmæssige konsekvenser.

På den ene side vil der blive tale om skattestrømninger i bunden af indkomstskaalen og for familier med store fradrag og på den anden side skattelettelser for højindkomsterne og for familier med små fradrag. Omfordelingen vil også have en skæv generationsprofil, hvor unge familier med beskedne indkomster og relativt store fradrag i uddannelses- og familieetableringsfasen vil blive tabere, mens vinderne vil blive den etablerede generation med gode indkomster og beskedne fradrag.

I relation til det stillede spørgsmål vil jeg blot bemærke, at der jo kan tænkes utallige kombinationer af personfradrag og skattesatser i et fladt skattesystem. Fælles for sådanne kombinationer er, at med mindre de fører til et uspecificeret meget højt provenutab, vil de ikke kunne hindre et brud på skattestoppet og heller ikke kunne rette op på alle utilsigtede fordelingsmæssige konsekvenser. I den mangfoldighed af kombinationer af indkomster og fradrag, som de danske skatteydere har, vil der altid være nogle, der vil opleve skattestigninger, når der sker sanering eller fjernelse af fradrag.

Jeg skal i øvrigt ikke gentage alle argumenterne imod et fladt skattesystem her, men blot henvise til artiklen og endnu en gang understrege, at regeringen ikke gør sig nogen overvejelser om at indføre et fladt indkomstskattesystem i Danmark.